

W ramach zarzut czwartego wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd naruszył prawo oraz dokonał błędnej oceny dowodów oraz udzielił wewnętrznie sprzecznego uzasadnienia, uznając twierdzenie Komisji jakoby spółka Lundbeck i spółki Generics były rzeczywistymi lub potencjalnymi konkurentami w momencie zawierania ugód patentowych, bez względu na fakt czy produkty spółek Generics naruszały patenty spółki Lundbeck. Po pierwsze, Sąd naruszył prawo, ignorując istnienie przeszkód prawnych, w szczególności patentów spółki Lundbeck, które uniemożliwiały spółkom Generics wprowadzenie na rynek produktów zawierających cytalopram naruszających jej patent. Po drugie, ustalenie Sądu, że spółka Lundbeck wątpiła w ważność swoich patentów jest obaczone naruszeniem prawa, oczywistym błędem w ocenie dowodów i wewnętrznie sprzecznym uzasadnieniem. Po trzecie, Sąd naruszył prawo orzekając, że dowody pochodzące z okresu po zawarciu ugód patentowych, ale które w wielu przypadkach wciąż poprzedzały wygaśnięcie ugód, nie mogą mieć decydującego znaczenia w ocenie tego czy spółki Generics były potencjalnymi konkurentami spółki Lundbeck. Dokumenty te zawierają dowody naukowe na okoliczność, że spółki Generics lub ich producenci API naruszyli patenty spółki Lundbeck, tymczasowe nakazy sądów krajowych oraz inne prawa ochronne spółki Lundbeck względem produktów zawierających cytalopram opartych na API, którym posługiwały się niektóre spółki Generics oraz potwierdzenie przez Europejski Urząd Patentowy („EPO”) ważności patentu Lundbeck w zakresie krystalizacji we wszystkich mających znaczenie aspektach, którego moc wiążącą kwestionowała Komisja. Wreszcie Sąd naruszył prawo oraz nie przedstawił stosowanego uzasadnienia ustalenia, że każda ze spółek Generics miała realne i konkretne możliwości wejścia na rynek nie dokonując rzetelnej oceny tego czy mogą wprowadzić produkty nie naruszające patentu na cytalopram.

W ramach zarzutu piątego wnoszące odwołanie twierdzą, że Sąd naruszył prawo utrzymując w mocy grzywny zastosowane przez Komisję wobec spółki Lundbeck. Po pierwsze, Sąd naruszył prawo błędnie stosując przesłanki winy. Po drugie, Sąd naruszył prawo potwierdzając twierdzenie Komisji, że spółka Lundbeck nie mogła nie mieć świadomości antykonkurencyjnego charakteru swego postępowania. Po trzecie, Sąd naruszył zasadę pewności prawa i niedziałania prawa wstecz utrzymując w mocy grzywnę wyższą niż symboliczna.

W ramach zarzutu szóstego wnoszące odwołanie podnoszą tytułem żądania ewentualnego, że Sąd naruszył prawo oraz nie przedstawił wystarczającego uzasadnienia, utrzymując w mocy obliczoną przez Komisję wysokość grzywnien zastosowanych wobec wnoszących odwołanie. Wartość sprzedaży, będąca podstawą wymiaru grzywnien obejmuje sprzedaż zrealizowaną przez spółkę Lundbeck w niektórych państwach członkowskich EOG, do których rynków spółki Generics nie miały w rzeczywistości dostępu, ponieważ nie uzyskały pozwolenia na dopuszczenie do obrotu do momentu wygaśnięcia ugód patentowych lub jak w przypadku Austrii, ponieważ patent spółki Lundbeck na substancję aktywną cytalopramu pozostawał w mocy przez znaczną część obowiązywania ugód patentowych. Ponadto, w niniejszej sprawie należało zastosować niższy współczynnik wagi naruszenia, w szczególności ze względu na fakt, że nie sposób porównać ugód patentowych do karteli oraz że ich rzeczywisty zakres geograficzny był znacznie bardziej ograniczony od ich dosłownego zakresu geograficznego.

Odwołanie od wyroku dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 15 września 2016 r. w sprawie T-346/14 Janukowycz/Rada, wniesione w dniu 23 listopada 2016 r. przez Wiktora Fedorowycza Janukowycza

(Sprawa C-598/16 P)

(2017/C 030/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Wiktor Fedorowycz Janukowycz (przedstawiciel: T. Beazley QC)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Rzeczpospolita Polska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) z dnia 15 września 2016 r. w sprawie T-346/14 w zakresie wskazanym w odwołaniu, to jest pkt 2 i 4 sentencji wyroku;
- uwzględnienie żądań skarżącego podniesionych w postępowaniu przed Sądem w zakresie wskazanym poniżej, mianowicie:
  - stwierdzenie nieważności decyzji (WPZiB) 2015/143 z dnia 29 stycznia 2015 r., zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB ⁽¹⁾ (zwanej dalej „drugą decyzją zmieniającą”);

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/364 z dnia 5 marca 2015 r., zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB ⁽²⁾ oraz
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/357 z dnia 5 marca 2015 r., zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 208/2014 ⁽³⁾
- w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego, oraz
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania w sprawie skargi o stwierdzenie nieważności przedstawionej w piśmie dostosowującym żądania.

Zarzuty i główne argumenty

1. **Zarzut pierwszy**, dotyczący naruszenia przez Sąd prawa poprzez uznanie, że kryterium wskazania z art. 1 ust. 1 decyzji Rady 2014/119/WPZiB zmienionej drugą decyzją zmieniającą jest zgodne z celami wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa wyrażonymi w art. 21 TUE. Sąd zaniedbał przyznania, że zarzucane czyny polegające na sprzeniewierzeniu środków publicznych powinny być przynajmniej przedmiotem postępowania karnego lub innych postępowań sądowych w danym państwie w sytuacji gdy – jak w niniejszej sprawie – istnieją wiarygodne dowody na to, że dane państwo nie posiada spójnej i odpowiedniej historii przestrzegania zasad podstawowych praw człowieka lub poszanowania państwa prawa.
2. **Zarzut drugi**, dotyczący naruszenia przez Sąd prawa poprzez (1) niestwierdzenie, że istnieją wiarygodne dowody na brak historii przestrzegania zasad podstawowych praw człowieka lub poszanowania państwa prawa na Ukrainie oraz (2) uznaniu, na podstawie dowodów, na których oparła się Rada Unii Europejskiej, niektórych organów ukraińskich za „wysokiej rangi organ wymiaru sprawiedliwości”. Sąd naruszył prawo również w ten sposób, że nie przedstawił żadnego uzasadnienia swego stanowiska w tych kwestiach.
3. **Zarzut trzeci**, dotyczący naruszenia przez Sąd prawa poprzez stwierdzenie, że (1) umieszczenie nazwiska skarżącego w wykazie na podstawie pisma organów ukraińskich z dnia 10 października 2014 r. spełniało kryteria wskazania oraz że (2) Rada nie popełniła oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/143 z dnia 29 stycznia 2015 r. zmieniająca decyzję Rady 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2015, L 24, s. 16).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/364 z dnia 5 marca 2015 r. zmieniająca decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2015, L 62, s. 25).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/357 z dnia 5 marca 2015 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2015, L 62, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu
15 września 2016 r. w sprawie T-348/14 Janukowycz/Rada, wniesione w dniu 23 listopada 2016 r.
przez Oleksandra Wiktorowycza Janukowycza**

(Sprawa C-599/16 P)

(2017/C 030/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Oleksandr Wiktorowycz Janukowycz (przedstawiciel: T. Beazley, QC)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) z dnia 15 września 2016 r. w sprawie T-348/14 w zakresie wskazanym w odwołaniu, to jest pkt 2 i 4 sentencji wyroku;